

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Diana

Diana, Antonino

Coloniae Agrippinae, 1656

Extremæ Vnctionis Necessitas

urn:nbn:de:hbz:466:1-40647

Potest anticipare diem distributionis.
Simile, & hæredes possunt fieri.

Hæredes negligentes possunt compelli à iudice.

Executio spectat ad Episcopum.

Laicus non potest cogi ab Episcopo. Cap. S. V. potest cogere executorem.

31. Executor potest variare electionem locorum, vel pauperum alias factas. Card. de Lugo *resolut.* 50. Et anticipare diem, vel tempus distributionis facientes, dummodo aliter non constet de mente testatoris. Rodriguez *resolutione* 51.

32. Hæredes, & executores ab bonum anima testatoris, legata, & debita ante tempus solvere possunt. DD. Episcopi possunt constringere hæredes, & executores, quando non sunt obstricti aliquo impedimentoo etiam per Censuras, ut infra sex menses legata pia, & prophana solvantur. Molina *resolut.* 52. & 53. quod si transferit annus non potest prorogari tempus, sed devolvitur ad Episcopum Micerel. *resol.* 54.

34. Si executores, vel hæredes negligentes fuerint ad executionem faciendam, possunt compelli à Judice seculari ad illam faciendam, praeterea ad causas pias. Joseph. Vela *resol.* 55. Et quando testator providit de alio executore, via prioris negligencia, tunc non devolvitur ad Episcopum, nisi hic etiam esset negligens in exequenda voluntate defuncti, in eo casu devolvitur ad Episcopum. Diana *resol.* 56.

35. Tenerit Episcopus data negligētia executoris, exequi testamentum, & ipso etiam negligente, spectat ad Metropolitanum executionem facere; & eadem ratio est de electore pauperum, orphanorum, puellarum nuptui tradendrum. D.D. *resol.* 57. & 61.

36. Quando in testamento non explicatur certum genus pauperum, vel locorum, tunc potest Episcopus, & hæredes ad Ecclesiam pauperē applicare. Vand. *resolut.* 58. Et executio spectat ad eum Episcopum, in cuius Diœcesi diu testator morabatur, eo animo, ut perpetuo se morati voluisse, & non ubi bona reperiatur, & si alibi sepeliri jussit. Gabr. Pereyra, *resol.* 59.

37. Laicus non potest cogi ab Episcopo, ut execucionem recipiat, sicut potest Regularis à suo Prælato. Vasq. *resol.* 60.

38. Capitulum Sede Vacante potest compellere executorem ad executionem testamentorum. Covarruv. *resol.* 62.

39. Non potest executor testamentarius cum dispensatione Episcopi, quæ potest recedere neque Papæ conceditur sine justa causa, mutare nec recedere à voluntate testatoris. Carpius *resol.* 63.

40. Nullo modo Judex laicus se intromittere potest ad executionem testamenti bonorum Clericorum, vel Episcoporum, nec pro completione inventarii; potest tamen in defectu Ecclesiastico-rum legem totam. *resol.* 64.

Vide verb. *Testamenti Executor.*

EXPLORATOR.

1. Exploratores vulgo dictæ (spie) possunt simulare in terris infidelium se esse Turcas, acorum vestibus uti, & eorum synagogis, seu Moscheas adire, propter aliquid negotium peragendum ad utilitatem Christianorum, non autem tempore, quo Turcæ eunt orandi, vel adorandi Mahometem. Dian. part. 8. *trat.* 7. *ref.* 13.

EXTRAHERE.

1. Extrahens à statu Ecclesiastico mercemonti causa juxta verba Bullæ Urbani VIII. frumentum, oleum, blada, & legumina, in ea tamen quantitate arbitrio prudentis viri judicanda ut sit peccatum mortale, incidit in excommunicationem in Bulla apposita Papæ reservata, Diana: sub hoc nomine frumenti, non intelligitur panis coctus, nec farina, & sub nomine olei non intelliguntur olearum, etiam si extrahantur, ut ex illis oleum conficiatur. Palaus. part. 9. *trad.* 8. *refol.* 43.

EXTREMÆ VNCTIONIS Necessitas.

1. Extrema-Uncio non est homini necessaria, necessitate mediæ: nec præcepti obligantis sub mortali. Ita contra Petrum à Voto *lett.* 2. de Sacram. pte, & scđ. Expt.

Extremæ Vnctionis

57

dalo, omitti potest. Extr. Vnde. Villalobos tom. I. tra. 10. diff. 3. num. 1. ubi putat, cessante contemptu, & scandalo, omitti posse absque ullo peccato. par. 3. tract. 4. resolut. 170. & part. 3. tr. 3. resolut. 97. Et quidem, qui in extremis positus, potest hoc Sacramentum recipere, & sciens ac prudens omittit, contemnere illud presumitur, secundum S. Juan. quæst. unic. art. 7. de Extrem. Vnde. dub. 2. concl. 2. Non ita secundum Tanner. tom. 4. diff. 7. q. 1. 3. num. 56. resolutione 97. cit. §. Sed his.

2. Ex dictis sequitur, Parochum non teneri regulariter sub mortali ministrare hoc Sacramentum cum periculo mortis, ut dicemus verb. Parochus, num. 5. Nec debere aut posse simplicem Sacerdotem in defunctu Parochi ministrare, nisi in certis casibus, ut dicemus infra num. 23. In casu tamen necessitatis posse etiam excommunicatum denunciatum, etiam tempore interdicti. Diximus verb. Excommunicationis, num. 19.

EXTREMÆ VNCTIONIS.

Vtilitas.

**Extrema-
Vndio debet
peccata, si
adsumt, & il-
lorum reli-
quias.**

3. **V**Tilitas, & effectus Extremæ Unctionis explicantur à Tridentin. sess. 14. cap. 3. his verbis: *Huius Sacramenti res est gratia Spiritus sancti, cuius Vndio delicta; si que sint adhuc expianda, ac peccati reliquias absterget, & agroti animam alleviet; & confirmat, mannam in eo divina misericordie fiduciam excitando, qua infirmus sublevatus, & morbi incommoda, ac labores levius fert, & tentationibus damonis calcaneo insidiantis, faciliter resistit, & sanitatem corporis in terdum, ubi saluti animæ expedierit, conseruitur.* †

4. Et quod attinet ad sanitatem, cum Sacraenta non operentur virtute miraculosa, sed supernaturali ordinatio, non illam consequitur, qui Unctionem differt ad Extremum vitæ, quando corpus ita est viribus destitutum, ut ad sui restorationem necessarium sit manifestum miraculum. Indò ait Pitigian in 4. & 23. quæst. unic. art. 5. q. 4. hoc Sacramen-

**Roborat in-
firmum con-
tra tentatio-
nes.**
**Et confert
sanitatem si
expedit salu-
animæ.**

tum in extremis suscipere, esse aliquo modo tentare Deum, & virtutem Sacra menti experiri velle. Adde, quod devo ad finem vi tio infirmi, & usus rationis effectui hujus Sacramenti plurimum content, con fertque vires contra tentationes, quæ debet nimis infirmum in usu rationis fatigant. Non maturari tamen multum festinandum est, quia idem dicitur Unctio Extrema, quia non debet dari, nisi iis, qui presumuntur in discrimine vitæ constituti. Ita Kellinius rom. 2. in 3. part. qu. 31. art. 3. contra impudentissimum Calvinii mendacium. part. 3. tractat. 4. resolut. 173. & part. 3. tr. 3. resolut. 93.

5. **G**ratia hujus Sacramenti confer tur, quando perficitur ultima Unctio fertur post cum sua forma essentiali, quæ est quinta. quintam Vnde Ita Suarez tom. 4. disputat. 4. sect. 2. nu. 13. rationem. Alii putantes, singulas Unctiones esse integrum Sacramentum, dicunt & con ferri post singulas. Sed de hoc infra, cum dicitur materia part. 3. tractat. 4. resolut. 179.

EXTREMÆ VNCTIONIS.

Materia.

6. **I**cūt in Baptismo duplex est ma teria: nimis remota, quæ est mota huius aqua, & proxima, quæ est ablution: ita & Sacramentum duplex datur in hoc Sacramento: re est oleum. mota, & est Oleum: proxima, & est Unctio.

Benedictum

7. Oleum debet esse Olivarum, & ab Episcopo benedictum ab Episcopo in eodem anno, ex cap. litteris, de confeer. dif. 3. Sed in necessitate poteſt Parochus infirmum ungere oleo veteri. Ita declaravit Sac. Coaggregatio Episcoporum die 20. Maii 1570 apud Gavantum in Ench. verb. Extrema Vndio, numer. 10. part. 9. tractat. 6. resolutione 46. & part. 10. tractat. 16. resolutione 81. Immò valde probabile putat Laymann lib. 5. tom. 8. cap. 2. numer 4. materiam hujus Sacramenti esse Christi. Unde si quis per errorem Christi infirmum unxiſet, nihil sciret admis innovandum fore, sed rem Domino ipoteſt commendandam: maximè quod Unctio tuer plexum.